

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Ing. F. F.**, bývajúceho v B., **2/ Ing. E. F.**, bývajúcej v B., **3/ J. L.**, bývajúcej v B., **4/ O. Š.**, bývajúceho v B., **5/ O. M.** (predtým Š.), bývajúcej v B., **6/ D. B.**, bývajúceho v B., **7/ M. B.**, bývajúcej v B., **8/ M. K.**, bývajúcej v B., **9/ Ing. E. Š.**, bývajúcej v B., všetkých okrem žalobcov 4/ a 5/ v dovolacom konaní zastúpených JUDr. Ľ. F., advokátom so sídlom v B., proti žalovaným **1/ JUDr. Ľ. C.**, bývajúceho v B., **2/ H., spol. s r.o.**, so sídlom v B., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. E. B., advokátkou so sídlom v Š., **o určenie neplatnosti prevodu vlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 19 C 72/2007, o dovolaní žalobcov 1/, 2/, 3/, 6/, 7/, 8/ a 9/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 1. júna 2010 sp. zn. 14 Co 515/2008 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave označeným rozsudkom na odvolanie žalobcov 1/, 2/, 3/, 6/, 7/, 8/ a 9/ potvrdil v napadnutej časti rozsudok Okresného súdu Bratislava IV z 29. mája 2008 č. k. 19 C 72/2007-274, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu v časti o určenie neplatnosti prevodu vlastníctva zo žalovaného 1 na žalovaného 2 k bytom v bytovom dome na ulici S. na parcele č. X. k. ú. D., zo zápisom vkladu vlastníctva do katastra nehnuteľností pod č. V. dňa X.. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. žalobcami na požadovanom určení. Uviedol, že postavenie žalobcov by sa rozhodnutím vo veci nijako nezmenilo, nevyriešilo by sa ich neisté postavenie, ani spornosť ich práva, či majú nárok na odkúpenie bytov za zákonom určenú cenu. Poukázal

na tú skutočnosť, že táto sporná otázka je už predmetom iných súdnych konaní o návrhoch žalobcov na uloženie povinnosti (podľa § 80 písm. b/ O.s.p.) vlastníkovi bytu tento odpredať nájomcovi, v ktorých sa súd musí prejudiciálne vysporiadať s otázkami kto je vlastníkom toho - ktorého bytu, či sa na neho vzťahuje zákonná povinnosť previesť toto vlastnícke právo na nájomcov, a ak áno, za akú cenu.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu ako odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia 1/, 2/, 3/, 6/, 7/, 8/ a 9/. Žiadali, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnili nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorý sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu žalobcami v konaní. Nesúhlasili s argumentáciou odvolacieho súdu; uviedli, že v návrhu požadované určenie nemá (len) povahu predbežnej otázky k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah, ale túto otázku a zároveň aj spor v základe priamo vyrieši. Výrokom rozhodnutia súdu o požadovanom určení by sa podľa ich názoru odstránila dlhotrvajúca neistota ohľadne existencie ich práva ako nájomcov na prevod vlastníctva bytu podľa zákona č. 182/1993 Z. z.

Žalovaný 1/ sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Žalovaný 2/ súhlasil s odôvodnením rozsudkov súdov oboch nižších stupňov, že v danej veci žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem a vo svojom vyjadrení k dovolaniu poukázal na jeho neprípustnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpení (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci dovolatelia napadli dovolaním rozhodnutie odvolacieho súdu vydané vo forme rozsudku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Dovolatelia v mimoriadnom opravnom prostriedku takúto vadu nenamietali a ani v dovolacom konaní existencia vady takejto povahy nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z tohto ustanovenia.

Dovolateľmi namietané nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je síce dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné, no samotný tento dôvod prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach

Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobcov 1/, 2/, 3/, 6/, 7/, 8/ a 9/ nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky ich dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy žalovaného 2/, ktoré vznikli v súvislosti s vyjadrením jeho zástupkyne k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za potrebné na účelné bránenie práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2011

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová